

Tilkendegivelse
af
9. december 2015
i
faglig voldgift FV2015.0126:

APM Terminals – Cargo Service A/S
(advokat Marianne Lage)

mod

Dansk Metal
som mandatar for
A
(advokat Jesper Kragh-Stetting)

1. Uoverensstemmelsen

Hovedspørgsmålet under sagen er, om der foreligger tvingende årsager til afskedigelse af en tillidsmand.

Industriens Overenskomst er via tiltrædelsesoverenskomst gældende.

Ved brev af 10. juli 2015 opsagde APM Terminals – Cargo Service A/S. i henhold til overenskomstens bestemmelser om tillidsrepræsentanter, A med 6 måneders varsel til fratrædelse den 10. januar 2016.

A blev ansat i virksomheden i maj 2006 og i slutningen af 2007 valgt som tillidsrepræsentant for Klub 37 under Dansk Metal, Afdeling Østjylland. Smedene i Klub 37 arbejder i firmaets EMR-afdeling (Equipment, Maintenance and Repair) i terminalområdet på firmaets 63 ha store areal på Århus Havn. Ligeledes i EMR-afdelingen, men i depotområdet arbejder smede organiseret i Klub 9, hvis tillidsrepræsentant er Allan Pedersen.

Lokallønsforhandlinger på smedområdet om aftale pr. 1. marts 2015 blev indledt i oktober 2014. Forhandlingerne foregik mellem et forhandlingsudvalg på virksomhedssiden bestående af chefen for EMR (fra 15. juni 2015 Hans Erik Gottlieb, der afløste nuværende chef for firmaets operationsafdeling, Per Bøch Andersen, der havde været chef for EMR fra 2010 og også tidligere havde haft med smede at gøre), økonomichef Tommy Thomsen og HR-chef Birgit Tinggaard, mens de 2 tillidsrepræsentanter forhandlede på de ansattes vegne.

De nåede et resultat den 16. juni 2015. Aftalen blev præsenteret for hele personalet på et møde samme dag. Personalet stemte nej til aftalen. Forhandlingerne lå herefter stille, da først Hans Erik Gottlieb og dernæst Birgit Tinggaard var på ferie til henholdsvis den 28. juni og 2. juli 2015. Tillidsrepræsentanterne var utilfredse med stilstanden og det lange forhandlingsforløb og gav på et møde den 1. juli 2015 med virksomhedens adm. direktør Johan Ugglå udtryk herfor. Forhandlingerne foregik herefter løbende – dog afbrudt af smedenes overenskomststridige arbejdsnedlæggelse den 7. juli 2015 – og en aftale blev indgået den 9. juli 2015.

Det er As adfærd i forbindelse med den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse, som førte til, at der den 8. juli 2015 blev indledt afskedigelsessag mod ham, og som udløste opsigelsen, jf. nærmere herom nedenfor under 3.

Den 14. september 2015 var A involveret i en hændelse, som indebar et alvorligt brud på fundamentale sikkerhedsforskrifter, og som alene beroende på tilfældet ikke resulterede i alvorlig personskade. Bl.a. på denne baggrund besluttede virksomheden den 29. september 2015 at suspendere A.

Under sagen har klager nedlagt påstand om, at indklagede skal anerkende,

- 1) at der var tvingende årsager til afskedigelsen af A, og
- 2) at det var berettiget at suspendere A i opsigelsesperioden fra den 29. september 2015.

Indklagede har påstået frifindelse og nedlagt selvstændig påstand om, at klager skal annullere såvel afskedigelsen som suspensionen af A, subsidiært betale en ikke ubetydelig godtgørelse til A, da der ikke foreligger tvingende årsager til en afskedigelse.

Klager har over for indklagedes selvstændige påstand nedlagt påstand om frifindelse.

2. Sagens behandling ved faglig voldgift

Sagen er den 9. december 2015 forhandlet for en faglig voldgiftsret med undertegnede fhv. højesteretspræsident Børge Dahl som formand og opmand.

Som sidedommere medvirkede advokat Anja Staugaard Jensen og chefkonsulent Henrik Søgaard, begge udpeget af klager, og forbundssekretær Keld Bækkelund Hansen og souschef Henrik Jensen, begge udpeget af indklagede.

Der blev afgivet forklaring af:

Hans Erik Gottlieb, Head of EMR,

Per Bøch Andersen, Head of Operations,

Birgit Tinggaard, Head of HR,

Thomas Helsgaun, Production and Service Manager,
Jan Brown, Teamleder,
Mette Linnemann, Sikkerhedschef,
A,
Allan Pedersen,
Finn Andersen, formand Metal Østjylland

Da der ikke blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten var flertal for en afgørelse, skulle denne træffes af opmanden, som med en nærmere begrundelse konkluderede, at der måtte gives klager medhold i, at der havde været tvingende årsager til afskedigelsen af A.

Parterne enedes herefter om, at sagen afsluttes forligsmæssigt ved, at parterne tager opmandens tilkendegivelse til efterretning, og ved at Dansk Metal uden præjudice for andre sager frafalder påstanden om suspensionen og den verserende sag ved Arbejdsretten om suspensionen, idet retsstillingen vedrørende suspension under overenskomsten søges drøftet generelt og fremadrettet mellem overenskomstparterne CO-industri og Dansk Industri. Opmandens tilkendegivelse – begrundelsen for resultatet – meddeles også i skriftlig form.

3. Opmandens bedømmelse

3.1. Begivenhedsforløbet i forbindelse med den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse i hovedtræk

Om forløbet i forbindelse med den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse den 7. juli 2015 lægges følgende efter bevisførelsen til grund:

Den 1. juli 2015 pressede tillidsrepræsentanterne på for at få gang i forhandlingerne og oplevede situationen som anspændt. Der kom gang i forhandlingerne, da også Birgit Tinggaard var tilbage fra ferie. De følgende dage drøftede tillidsrepræsentanterne med ledelsen forskellige løsninger og troede egentlig, at der var nået et resultat, men den 6. juli 2015 om formiddagen blev de klar over, at det var underkendt af den adm. direktør – de skulle selv komme med noget, hvis det skulle blive til noget. De to tillidsrepræsentanter holdt et orienteringsmøde med folkene samme dag kl. 11, og det lægges i overensstemmelse med Allan Pedersens forklaring til grund, at de fik tilslutning til at bringe deres materialebonus i spil for at få enderne til at mødes, hvorefter de

samme dag havde et møde med ledelsen og drøftede forskellige løsningsmuligheder. Der var ingen henvendelse fra tillidsrepræsentanterne til Metals afdeling i Århus mandag den 6. juli 2015. Tillidsrepræsentanterne indkaldte imidlertid smedene til møde den 7. juli 2015 kl. 07.30 i kantinen. Tillidsrepræsentanterne havde ikke noget positivt at berette, og den stemning bredte sig, og ved hemmelig afstemning blev det vedtaget, at ”nu bliver vi siddende her, indtil der sker noget, og er der ikke sket noget kl. 9, går vi hjem”.

Tillidsrepræsentanterne kontaktede Tommy Thomsen for umiddelbart at få et møde med forhandlingsudvalget. Tillidsrepræsentanterne sagde ikke noget om, at smedene sad i kantinen og truede med at gå hjem. Tillidsrepræsentanterne kontaktede heller ikke Metals lokalafdeling for at søge råd og bistand.

Et møde med forhandlingsudvalget kom i stand ca. kl. 08.15. Tillidsrepræsentanterne indledte ikke med at sige, at smedene ikke var i arbejde, men sad i kantinen med trussel om at ville gå hjem. I stedet gik de ind i en særdeles detaljeret drøftelse – for efter nogen tid at meddele, at smedene sad i kantinen og ventede. Ledelsen nægtede at forhandle under pres af en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse og opfordrede tillidsrepræsentanterne til at gå i kantinen og få smedene i arbejde.

Ledelsen begav sig herefter til managementmøde, der var planlagt til at finde sted i pladsens anden ende kl. 09.00, mens tillidsrepræsentanterne gik tilbage til kantinen.

A meddelte folkene, at ledelsen ikke ville forhandle – tilbage i kantinen sagde tillidsrepræsentanterne, at de ikke havde kunnet få et resultat. Tillidsrepræsentanterne sagde ikke noget om, hvorfor ledelsen ikke ville forhandle, og tillidsrepræsentanterne sagde ikke, at smedene skulle gå i arbejde, så de (tillidsrepræsentanterne) kunne gå tilbage til ledelsen og få gang i forhandlingerne. Smedene forlod herefter kantinen for at gå hjem.

A ringede lidt efter kl. 9 til Hans Erik Gottlieb og fortalte, at smedene var ved at gå hjem. Under samtalen gav Hans Erik Gottlieb telefonen til Birgit Thinggaard, der bad A om at lave en liste over dem, der gik hjem, idet hun gik ud fra, at tillidsrepræsentanterne vidste, hvem det var. A bekræftede under samtalen at være på pladsen. Han nævnte under samtalen ikke noget om, at

han ville forlade pladsen for at tage i Metalafdelingen, men sagde, at listen kunne laves af Lotte Thorøe Christiansen, der er administrativ medarbejder, ud fra portpassage registreringerne.

På det tidspunkt, ca. kl. 09.15, havde teamleder Jan Brown og Lotte Thorøe Christiansen, som de hver dag plejede at gøre, sat sig i kantinen for at spise. A gik over til dem og sagde til Lotte Thorøe Christiansen, at der skulle laves navneliste ud fra udstemplerne, og sagde i øvrigt, at han ville køre i afdelingen.

Hans Erik Gottlieb var på det tidspunkt optaget af at sikre, at den daglige drift med ind- og ud-kørsel af containere kunne opretholdes, selv om smedene i EMR gik hjem. Han kontaktede straks sin depotområdechef Jesper Brandstrup for at sikre, at trafikken ved gaten med daglig passage af ca. 200 lastbiler ikke gik i stå. De tog kontakt til tillidsrepræsentanten i depotområdet, Allan Pedersen, og bad denne om at komme ned i depotområdet. Hans Erik Gottlieb, Jesper Brandstrup og Allan Pedersen drøftede situationen, herunder om der var folk, som kunne blive og passe gaten – det endte med, at Allan Pedersen påtog sig at gå i gaten.

Allan Pedersen har herom forklaret, at når folkene går hjem, så er tillidsrepræsentanten i princippet på arbejde til sædvanlig arbejdstids ophør. De befandt sig i en krisesituation. Det var vigtigt at holde gaten åben – når containerne først er inde, kan de ikke køre til en konkurrent. De har altid friholdt dem, der passede gaten. Han sad sammen med Hans Erik Gottlieb og Jesper Brandstrup og talte om, hvordan de skulle tackle den opståede krisesituation. Hans Erik Gottlieb spurgte ham, om han kunne gå i gaten, hvad han indvilligede i.

Hans Erik Gottliebs næste fokuspunkt var bemanningen oppe i den anden ende af pladsen med 8 – 900 lastbiler pr. dag. Han fik fat i Jan Brown og sendte denne derover sammen med en lærling.

Ifølge Per Bøch Andersens forklaring gav det anledning til uro blandt hans folk – havnearbejderne – at EMR-folkene gik hjem, og det var derfor overordentlig vigtigt at få styr på situationen og kommunikationen for at undgå rygtedannelse, som kunne få vognmændene til at køre andetsteds hen, og derfor overordentlig vigtigt, at tillidsrepræsentanterne var til rådighed.

Da Allan Pedersen begav sig til depotområdet, gik A bad og skiftede tøj. Kl. 09.35 forlod han virksomheden. Ved 10-tiden ankom han til Metals afdelingskontor. Han havde ikke forinden ringet for at orientere eller rådføre sig med afdelingen.

I løbet af formiddagen gik det op for ledelsen, at A, som de ikke hørte fra efter telefonsamtalen kort efter kl. 9, havde forladt pladsen, hvilket ifølge Hans Erik Gottlieb blev oplevet som et kolossalt svigt. Ledelsen forsøgte ikke at tage telefonisk kontakt til ham.

A talte i afdelingen med André Nielsen, faglig sekretær i Metal Østjylland, og med afdelingsformand Finn Andersen. Drøftelserne handlede om at få folkene tilbage på arbejde dagen efter. Mellem kl. 11 og 12 ringede Finn Andersen på As telefon til Allan Pedersen for at få denne med til drøftelserne.

Allan Pedersen sad på det tidspunkt i gaten sammen med Jesper Brandstrup og spurgte denne, om han kunne tage af sted – hvad han fik lov til efter, at Jesper Brandstrup havde talt med Hans Erik Gottlieb. Han forlod virksomheden omkring kl. 12 for at tage til afdelingen og var tilbage omkring kl. 13.20.

I fagforeningen blev de enige om, at tillidsrepræsentanterne skulle kontakte alle medarbejdere med besked om at mødes omklædt i kantinen dagen efter kl. 07.00.

Allan Pedersen kørte derefter tilbage til virksomheden, hvor han orienterede Hans Erik Gottlieb om, at afdelingen havde sagt, at de skulle have folkene tilbage på arbejde, så de kunne få gang i lokallønsforhandlingerne, og at de forventede, at folkene ville gå i arbejde næste morgen. Allan Pedersen drøftede i øvrigt med Hans Erik Gottlieb, om han skulle tilbage i gaten og eventuelt arbejde over – de blev enige om, at han skulle på værkstedet og tage sig af eventuelle nødreparationer og slutte til sædvanlig tid kl. 14.00, hvad han gjorde.

I løbet af eftermiddagen fik A efter at have prøvet et par gange telefonisk kontakt med Tommy Thomsen og aftalte et forhandlingsmøde næste dag kl. 08.30. A var i fagforeningen til efter kl. 15.00, som er det tidspunkt, hvor han plejer at få fri, og hvor Finn Andersen kontaktede forbundskontoret i København.

Allan Pedersen ringede rundt til alle folkene i depotområdet for at give dem beskeden om at mødes omklædt i kantinen kl. 07.00 næste morgen. A sendte en SMS til folkene i terminalområdet med følgende tekst, der var forfattet af Finn Andersen:

”Hejsa. Vi mødes i kantinen i nr. 41 i morgen kl. 7.00 omklædt. Vi er ved at få et møde i stand. Mere om det i morgen tidlig. A”

Dagen efter mødte folk ind som sædvanligt. Der blev holdt møde i kantinen kl. 07.00, hvor tillidsrepræsentanterne sagde, at der skulle ro i butikken, og 5 minutter efter var alle i gang.

3.2. Opmandens tilkendegivelse vedrørende tvungene årsager til afskedigelsen

En tillidsrepræsentant har pligt til at fremme et roligt og godt samarbejde, jf. Industriens Overenskomst § 4, stk. 1. Tillidsrepræsentanten kan, når der ikke ved tillidsrepræsentantens henvendelse til ledelsen opnås en tilfredsstillende ordning frit anmode sin organisation om at tage sig af sagen, men arbejdet skal fortsættes uforstyrret og afvente resultatet af organisationernes behandling af sagen, jf. § 4, stk. 3.

Når tillidsrepræsentanten for at udføre sit hverv må forlade sit arbejde, skal tillidsrepræsentanten forudgående underrette ledelsen, jf. § 4, stk. 6.

Afskedigelse af en tillidsrepræsentant skal begrundes i tvungene årsager og ske med et opsigelsesvarsel på 5 måneder – 6 måneder, hvis en tillidsrepræsentant har fungeret som sådan i en sammenhængende periode på mindst 5 år, jf. § 6, stk. 1.

I den foreliggende sag indkaldte tillidsrepræsentanterne folkene til møde tirsdag den 7. juli 2015, kl. 07.30. Det må efter bevisførelsen anses for uafklaret, hvilket formål mødet skulle tjene – det ses imidlertid ikke, at det kunne være i virksomhedens interesse at indkalde til mødet.

Mødet udviklede sig til en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse og trussel om at gå hjem kl. 9.

Selv om der påhviler en tillidsrepræsentant en særlig pligt at søge at modvirke overenskomststridige strejker, eventuelt ved at rådføre sig med eller tilkalde repræsentanter for fagforeningen, og selv om det må anses for realistisk, at repræsentanter fra Metal Østjylland ville have kunnet være fremme inden kl. 9, tog tillidsrepræsentanterne ikke kontakt til fagforeningen, da smedene mellem kl. 07.30 og kl. 08.00 havde besluttet at blive siddende og gå hjem kl. 9, hvis der ikke var sket noget.

De to tillidsrepræsentanter tog hen imod kl. 8 kontakt til ledelsen for straks at få et møde om lokallønsaftalen. Hverken ved denne henvendelse eller ved mødets start ca. kl. 08.15 sagde tillidsrepræsentanterne noget om, at medarbejderne sad i kantinen og truede med at gå hjem kl. 9 – det nævnte de først efter en detaljeret drøftelse af lokallønsspørgsmål. Tillidsrepræsentanterne burde straks have givet ledelsen besked om situationen og undladelsen heraf må anses for illoyal og et brud på den tillid, som stillingen som tillidsrepræsentant forudsætter.

Allan Pedersen optrådte i det videre forløb loyalt og tillidsskabende ved at stille sig til rådighed for ledelsen. Allan Pedersen drøftede med ledelsen, hvorledes de akutte driftsproblemer kunne løses med hans bistand, og om det var hensigtsmæssigt, at han tog i fagforeningen.

A gav derimod under den telefonsamtale, hvorunder han lidt efter kl. 9 gav Hans Erik Gottlieb besked om, at folkene gik hjem, og som overgik til Birgit Tinggaard, udtryk for, at den opgave, Birgit Tinggaard gerne ville have bistand til, kunne løses af en anden. A overlod det herefter til Lotte Thorø Christiansen at udarbejde de ønskede lister uden at melde tilbage til ledelsen herom og uden på anden måde at demonstrere villighed til at udføre sådant arbejde, som ledelsen måtte ønske udført. Han valgte at gå i bad og skifte tøj og derefter at forlade virksomheden. Han havde forinden sagt til Jan Brown, at han ville tage i fagforeningen, men efter bevisførelsen kan Jan Brown, der ikke havde noget personaleansvar, ikke anses for en del af ledelsen i relation til overenskomstens tillidsmandsbestemmelser. A havde ikke mere travlt med at komme af sted end, at han som nævnt gik i bad og skiftede tøj. Han ringede ikke til fagforeningen for at rådføre sig med denne, herunder om hvorledes han kunne bidrage. Han tog af sted uden at rette henvendelse til ledelsen, uden at have fået tilladelse og også uden at orientere ledelsen. Han gav således ikke ledelsen mulighed for med ham at drøfte situationen og prioriteringen af indsatsen, og han

måtte forstå, at det umiddelbart for ledelsen måtte fremstå som om han bare havde forladt virksomheden ligesom de strejkende.

Det forhold, at A kørte i fagforeningen uden tilladelse og forudgående underretning af ledelsen kan ikke i sig selv anses for tvingende årsag til afskedigelse.

Den beskrevne adfærd – sammenholdt med Allan Pedersens – i forlængelse af forløbet og tillidssvigtet tidligere på dagen indebærer efter en samlet bedømmelse, også selv om han forlod virksomheden for at tage i fagforeningen og med denne drøfte, hvad der skulle gøres, og ledelsen må antages at være blevet klar over dette i løbet af nogle timer, en sådan mangel på forståelse af hans stilling som tillidsrepræsentant af en sådan betydning for det gensidige tillidsforhold mellem tillidsrepræsentant og ledelse, at der må *gives virksomheden medhold i, at der forelå tvungne årsager til afskedigelse af ham den 10. juli 2015.*

Hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmand.

Børge Dahl